herpy

ŻABY

Llanos Frog

Lepidobatrachus llanensis

Lepidobatrachus llanensis to szeroka, spłaszczona żaba wodna z suchego Gran Chaco w Ameryce Południowej i najbliższy krewny *Lepidobatrachus laevis*. Czatuje w płytkiej wodzie, zakopuje się i w porze suchej tworzy kokon. Gatunek jest rzadko spotykany w niewoli i prawie nic nie wiadomo o jego hodowli. Musi mieszkać pojedynczo i gryzie, więc jest to zwierzę do oglądania, a nie do brania na ręce.

Rodzina: Ceratophryidae

NAJWAŻNIEJSZE FAKTY

ZWIERZĘ

Wielkość dorosłego osobnika	**7-10 cm** długość od pyska do kloaki
Długość życia	**5-15 lat**
Aktywność	**O zmierzchu i w nocy**
Tryb życia	**Kopiący nory i półwodny**
Środowisko	**Półpustynia i sawanna**
Toksyny skórne	**Brak znanych**
Trudność	**Średnio zaawansowany**

HODOWLA

Min. terrarium	**60 × 30 × 40 cm** D × S × W dla 1 dorosłego osobnika
Temperatura w dzień	**24-28 °C**
Temperatura w nocy	**20-23 °C**
Wilgotność	**60-70%**
Woda	**Akwaterrarium** głębokość 5-20 cm
UVB	**Opcjonalne** Strefa Fergusona 1
Pokarm	**Owady, kręgowce i dżdżownice i ślimaki**
Utrzymanie	**Pojedynczo**

ROZMNAŻANIE

Rozmnażanie	**Jajorodny**
Rozwój	**Kijanki w wodzie**
Miejsce składania jaj	**W wodzie**
Liczba jaj w zniesieniu	**1 400**
Okres larwalny	**14 dni** od wyklucia do metamorfozy
Pokarm larw	**Inne kijanki**
Opieka nad potomstwem	**Brak**

OCHRONA I FORMALNOŚCI

CITES	**Niewymieniony**
IUCN	**Najmniejszej troski (LC)**

O gatunku

Lepidobatrachus llanensis to krępa, spłaszczona żaba z dużą głową, szerokim pyskiem oraz oczami i nozdrzami umieszczonymi wysoko, dzięki czemu może leżeć niemal całkowicie zanurzona i nadal widzieć i oddychać. Należy do rodziny Ceratophryidae i jest gatunkiem siostrzanym *L. laevis*. W odróżnieniu od niego *L. llanensis* ma dwie lub trzy małe płytki kostne w skórze na środku grzbietu. Gatunek został opisany w 1963 roku przez Osvaldo Reiga i José Ceia.

Dorosłe osobniki mierzą około 7-10 cm od pyska do kloaki, są więc mniejsze od *L. laevis*. Różnice w wielkości między płciami nie zostały udokumentowane.

Żuchwa ma parę ostrych, przypominających zęby wyrostków, a żaba chwyta wszystko, co się rusza, dlatego nie należy brać jej na ręce. Toksyczna wydzielina skórna nie została opisana, ale po kontakcie ze zwierzęciem i wodą zawsze myj ręce.

Występowanie i środowisko

Lepidobatrachus llanensis występuje w północnej Argentynie (prowincje Formosa, Chaco, Salta, Santiago del Estero, Córdoba, Catamarca i La Rioja), w zachodnim Paragwaju (departament Alto Paraguay) i w południowej Boliwii (prowincja Gran Chaco w departamencie Tarija). Żyje na nizinach, przeważnie poniżej 300 m n.p.m. Gatunek jest nieliczny i tworzy dwie oddzielone populacje: jedną w suchym Chaco i jedną w północnym Chaco.

> **Naturalny zasięg:** Argentyna, Boliwia i Paragwaj.

ŚRODOWISKO

Lepidobatrachus llanensis żyje w suchych zaroślach i na terenach półsuchych Gran Chaco. Krajobraz jest płaski, deszcze padają latem, a przez znaczną część roku brakuje otwartej wody. W chłodnej, suchej porze żaby leżą zakopane i nie jedzą. Gody i składanie jaj odbywają się w porze deszczowej, od października do lutego, w okresowych zbiornikach na gliniastym gruncie, często w rowach wzdłuż dróg, oraz w zbiornikach na wodę na farmach bydła.

W porze suchej żaba zakopuje się i otacza kokonem ze zrzuconej skóry, który znacznie ogranicza utratę wody. Pozostaje w ziemi aż do powrotu deszczów. Gatunek ma status najmniejszej troski (LC), ale traci siedliska na rzecz rolnictwa, wyrębu lasów i zanieczyszczeń.

Hodowla

TERRARIUM

O hodowli *Lepidobatrachus llanensis* wiadomo bardzo niewiele, a gatunek jest utrzymywany tylko sporadycznie. Zalecenia opierają się na siedlisku, czyli suchych zaroślach i okresowej wodzie, oraz na blisko spokrewnionym *Lepidobatrachus laevis*, który prowadzi taki sam tryb życia i jest znacznie lepiej poznany w niewoli. Podane wartości zapożyczono od *L. laevis*.

Dorosłą żabę trzyma się pojedynczo w terrarium o wymiarach co najmniej 60 × 30 × 40 cm, w którym większość dna zajmuje woda. Wysokość ma niewielkie znaczenie, bo przedstawiciele rodzaju się nie wspinają. Zbiornik musi mieć pokrywę z siatką, żeby żaba nie wyskoczyła. Platforma lub skarpa z dużych, gładkich kamieni zapewnia dostęp do lądu, a kamienie, rurki i gliniane doniczki dają kryjówki. Wszystko w terrarium musi być za duże do połknięcia; nie stosuje się żwiru ani drobnych kamyków, bo żaba połyka je, atakując pokarm.

TEMPERATURA

W dzień woda i powietrze mają 24-28 °C, a w nocy 20-23 °C. Zimna woda sprawia, że żaba niechętnie je i jest bardziej podatna na choroby, więc w większości mieszkań potrzebna jest grzałka sterowana termostatem. Powyżej 30 °C szybko robi się niebezpiecznie.

W naturze gatunek przez chłodną, suchą porę leży zakopany i nie je. Nie udokumentowano, czy okres spoczynku jest potrzebny w niewoli.

WILGOTNOŚĆ I ZRASZANIE

Wilgotność powietrza utrzymuje się na poziomie 60-70 %, co duża powierzchnia wody zapewnia niemal sama. Dobra wentylacja jest ważniejsza niż wilgotność: co najmniej połowę pokrywy powinna stanowić siatka, bo zastałe, wilgotne powietrze sprzyja infekcjom skóry. Zraszanie zwykle nie jest potrzebne.

Czytaj więcej: Wilgotność, zraszanie i wentylacja

WODA I JAKOŚĆ WODY

Woda to dom żaby, a jej jakość jest najważniejszym elementem hodowli. Woda ma głębokość 5-20 cm, a żaba musi zawsze móc dosięgnąć zarówno powierzchni, jak i lądu bez pływania. Używaj wody z kranu uzdatnionej z chloru i chloraminy i nigdy nie stosuj mydła ani środków czystości do zbiornika czy wyposażenia, bo płazy wchłaniają substancje przez skórę. Żaba wydala dużo odchodów, więc niezbędny jest filtr o słabym przepływie. Odchody odsysa się od razu, po czym wykonuje się częściową podmianę wody.

OŚWIETLENIE I UVB

UVB nie jest potrzebne. Zwykła świetlówka włączona na 12 godzin dziennie zapewnia wyraźny rytm dobowy. W nocy musi być ciemno, bo gatunek jest prawdopodobnie najaktywniejszy wieczorem i w nocy.

Czytaj więcej: Światło i UVB

ŻYWIENIE

Gatunek jest drapieżnikiem i zjada wszystko, co zdoła obezwładnić. Karmienie zapożyczono od *L. laevis*: dżdżownice, świerszcze, szarańcza, karaczany i larwy barciaka. Młode osobniki karmi się codziennie, a dorosłe porządnym posiłkiem dwa-trzy razy w tygodniu. Pokarm oprósza się wapniem i multiwitaminą z D3. Tłusty pokarm, jak oseski myszy, podaje się tylko sporadycznie, bo żaba łatwo tyje. Karm długą pęsetą i nigdy z ręki.

Czytaj więcej: Zwierzęta karmowe: utrzymanie i hodowla Czytaj więcej: Wapń, witaminy i suplementy

ZACHOWANIE I OBCHODZENIE SIĘ ZE ZWIERZĘCIEM

Lepidobatrachus llanensis prowadzi samotniczy tryb życia i musi być trzymany pojedynczo: kijanki zjadają się nawzajem, a dorosłe żaby z tego rodzaju mogą zjadać osobniki własnego gatunku. Żaba jest zwierzęciem do oglądania i nie należy brać jej na ręce, zarówno ze względu na ugryzienia, jak i wrażliwą skórę. Jeśli trzeba ją przenieść, użyj pojemnika lub mokrych, bezpudrowych rękawiczek nitrylowych i trzymaj palce z dala od pyska.

Czytaj więcej: Odchów kijanek

Rozmnażanie

DOJRZAŁOŚĆ PŁCIOWA I OKREŚLANIE PŁCI

Dojrzałość płciowa i cechy odróżniające płcie nie zostały udokumentowane u *Lepidobatrachus llanensis*. U *L. laevis* samice są większe od samców.

GODY I KOPULACJA

Rozmnażanie w niewoli nie zostało udokumentowane u *Lepidobatrachus llanensis*. W naturze gatunek rozmnaża się po deszczach od października do lutego. U *L. laevis* naśladuje się to chłodnym, suchym okresem spoczynku, po którym następuje deszcz i intensywne karmienie, ale wymaga to zdrowych zwierząt i nie zostało wypróbowane u *L. llanensis*.

JAJA I KIJANKI

Małe, ciemne jaja są składane na mulistym dnie okresowych zbiorników i nie ma opieki nad potomstwem. Liczba jaj w zniesieniu nie została udokumentowana u *Lepidobatrachus llanensis*; wartość w ramce, około 1 400 jaj, zapożyczono od *L. laevis*.

Kijanki są drapieżnikami z ogromnym pyskiem i zjadają drobne skorupiaki, larwy owadów i inne kijanki, także własne rodzeństwo. Dlatego trzeba je trzymać oddzielnie w małych pojemnikach z czystą, letnią wodą i obfitym żywym pokarmem.

METAMORFOZA

Czas do wyklucia nie został udokumentowany. Kijanki rosną bardzo szybko i kończą metamorfozę po około dwóch tygodniach, bo zbiorniki wodne istnieją tylko krótko. Jedzą przez całą metamorfozę. Gdy pojawią się przednie kończyny, trzeba obniżyć poziom wody i zapewnić łatwy dostęp do lądu, np. pochyły kamień. Młode należy od razu rozdzielić.

ODCHÓW MŁODYCH

Odchów świeżo przeobrażonych młodych nie został udokumentowany u tego gatunku. Młode powinny mieszkać oddzielnie w małych pojemnikach z niewielką ilością wody, platformą i kryjówką, jak u *L. laevis*, i być karmione codziennie małymi świerszczami i kawałkami dżdżownic oprószonymi wapniem i D3. Odchów grupowy prowadzi do strat, nawet gdy młode wydają się równej wielkości.

Zdrowie i częste błędy

Problemy zdrowotne nie zostały udokumentowane u *Lepidobatrachus llanensis*. U *L. laevis* typowe problemy to infekcje skóry przy brudnej wodzie i zastałym powietrzu, połknięte ciała obce, otyłość i zbyt zimna woda, i tego samego należy się spodziewać. Zgłoś się do weterynarza znającego się na płazach, jeśli żaba przestanie jeść, traci na wadze albo pojawią się u niej rany lub zaczerwieniona skóra.

Zawsze pytaj kogoś, kto się zna

Ten poradnik to dobry punkt wyjścia, ale nie zastąpi doświadczenia. Zwierzęta są różne, a wielu najważniejszych rzeczy można się nauczyć tylko od ludzi, którzy od lat hodują dany gatunek. Porozmawiaj z hodowcą, doświadczonym terrarystą lub weterynarzem, który zna gady i płazy, zanim kupisz zwierzę - i ponownie, gdy coś wygląda niepokojąco.

Pełny poradnik z mapą i aktualizacjami: herpy.org/pl/zaby/lepidobatrachus-llanensis